

A te rușina de El (Sich Seiner schamen)

11. 07. 1965

Jeffersonville, Indiana – SUA
W. M. Branham

Deoarece acolo era o revoltă, nu am putut să predic. Oamenii stăteau acolo, făcându-mi semne cu mâinile și strigau: „Adu-ți aminte pe mama mea; roagă-te pentru fratele meu care este pe moarte.” Ei stăteau acolo în spatele gardului, eu cred că era un gard de sârmă. mă simțeam groaznic.

Apoi m-am întors acasă și am observat că fiul meu Joseph n-o duce prea bine cu cititul. El a promovat, dar a trebuit să recupereze. El nu a putut citi destul de bine. De aceea m-am gândit: „Noi trebuie să rămânem ceva timp acasă.” Dar apoi m-am gândit: „Dacă rămânem acasă, atunci copiii nu vor avea prea mult vacanță.” Deci am amânat aceasta până în august și am venit aici pentru două, trei săptămâni.

Eu am spus atunci: „În timp ce suntem acolo, pot să țin câteva adunări. Noi vom lua auditoriul școlii și vom avea adunări din douăzeci și opt până la întâi.” Eu am vrut să predic despre tema revărsării celor șapte potire ale mâniei. Noi am dat telefon acolo și am trăit o dezamăgire. Ei nu au mai vrut să ne dea școala pentru că vin prea mulți oameni. Noi nu o mai putem primi. De aceea am luat o altă decizie. Dacă am face de cunoscut adunările, atunci nu am avea loc pentru atâția oameni. Ele nu au fost anunțate. Noi nu am putea avea atâția oameni cinci zile în capelă. Aceasta ar fi îngrozitor. Deci, ne-am adunat împreună cu fratele Neville, fratele Wood și cu ceilalți, am discutat și am hotărât următoarele: dacă nu putem avea cinci adunări și anume în 28, 29, 30, 31 și 1, atunci cred că vom începe deja duminica următoare cu două adunări: duminică dimineață și seara. Aceasta este în data de 18. În 25 avem apoi din nou o adunare dimineața și una seara. Acestea sunt împreună patru. La 1 august va avea loc la fel o adunare dimineața și una seara. În total sunt șase servicii. Nu va fi atunci așa de aglomerat. Nu credeți că este mai bine așa în loc să vină toți deodată și să fie înghesuială mare? Pentru două adunări rezistăm și ne vom înghesui un pic. Dar în cinci seri, una după alta, ar fi greu.

În timpul când mă aflu aici, aș dori să vorbesc odată cu casierul și cu bătrânii adunării. Aceasta este necesar peste tot. Noi trăim în ultimele zile și

Evanghelia nu mai are prioritatea care ar trebui s-o aibe. Ei nu-i este dată prioritatea care are trebui să i se dea. Este amestecată cu politica și cu alte lucruri asemănătoare unei uniri, și aceasta va conduce într-acolo, căci semnul fiarei trebuie să vină printr-o unire. Asta o știm. Va fi un boicot: nimeni nu va cumpăra sau vinde, numai dacă va avea semnul fiarei. Eu vreau să știu ceva de la bătrâni, căci eu mă simt călăuzit spre ceva. În toată viața mea nu am simțit niciodată în inima mea o astfel de foame după Dumnezeu ca acum. Eu vreau să-mi fac un cort propriu, așa cum mi-a arătat DOMNUL în vedenie. Eu cred că timpul este foarte aproape. Eu vreau să văd dacă nu putem cumpăra cortul în timpul în care mă aflu aici. Dacă venim, de exemplu, la Jeffersonville, atunci nu trebuie să ne limităm la una, doua, trei sau patru zile, ci putem să ne ridicăm cortul și să avem adunări două sau trei săptămâni și nimeni nu poate spune ceva împotriva. Noi putem lua parcul și dacă nu îl primim, atunci există fermieri care vor să ne pună terenul lor la dispoziție. Noi vom închiria terenul și-l vom ridica acolo. Singurul lucru pe care trebuie să-l mai facem, este să instalăm toalete. Asta ar fi simplu. Apoi vom putea începe cu slujbele divine, căci este conform unei vedenii a DOMNULUI că se va întâmpla așa.

Eu am ajuns ieri și am aflat una și cealaltă. Pe când mergeam pe stradă, a venit un prieten bun de-al meu. El a spus: „Halo, Billy!” Eu m-am uitat la el și am observat că avea părul alb ca zăpada și se îngrășase tare. Bărbatul este de vârsta mea! Noi am fost des împreună când eram tineri. El era atunci un bărbat tânăr, arătos. Oarecum aveam un simțământ deosebit. Fiul meu cel mai tânăr, Joseph, a întrebat: „De ce ești trist, tată?”

Eu am răspuns: „O, eu nu pot să-ți explic, Joseph. Eu nu pot să-ți spun.” Eu îl văd acum pe „Lij” Perry care șade acolo cu soția lui. Am impresia că a fost numai ieri când perechea aceasta avea părul negru și erau vecinii mei. Noi aveam atunci o barcă veche pe care am numit-o „Wahoo” și din care pescuim seara în rău. Acum văd că amândoi sunt cărunți. Voi știți că aceasta ne dă un semnal clar. Este ca un zumzet care se aude și vrea să ne zică: „Tu nu mai ai mult timp.”

De aceea vreau ca fiecare zi din viața mea să fie numărată pentru El. Ce îmi mai rămâne, timpul pe care îl mai am, vreau să-l petrec făcând ceva și dacă nu mai este, atunci vreau să depun mărturie la colțul străzii spre slava lui Dumnezeu. Cu scopul acesta sunt doar aici. Eu am o ascunzătoare aici în Indiana, în Green's Mill. Nu este un oraș, ci este în deșert. Cineva a cumpărat teritoriul și nu ni se permite nici să călcăm acolo. Dar eu am acolo o peșteră în care nu mă poate găsi nimeni. Eu mă duc numai noaptea. Astfel proprietarul nu

află deloc când intru sau când ies. El nu știe unde se află peștera aceasta și nu ar putea ajunge acolo, indiferent unde ar fi. Eu vreau să mă duc un timp acolo și să vorbesc cu DOMNUL. Eu simt că este necesar.

Soția mea, Rebekah și Sara vor să vină să-și viziteze cunoscuții. Noi vom fi circa trei săptămâni aici, dacă este în voia DOMNULUI. Eu sunt de părere, că este mai bine să avem o adunare duminică dimineața și una duminică seara, decât să-i lăsăm pe oameni să se îngheșue în capelă. Oamenii pot apoi să meargă acasă și să vină din nou săptămâna următoare. Desigur că acest loc ne aparține nouă -îi aparține DOMNULUI, și El ni l-a dat. Noi avem chiar și instalație de climatizare aici.

Eu nu cred că voi putea prezenta în totalitate revărsarea celor șapte potire ale mâniei, căci în ele se află un mesaj puternic. Dar eu m-aș putea ruga pentru bolnavi și să aduc mesajele pe care mi le dă DOMNUL pentru Biserică. În timpul săptămânii eu merg undeva în sălbăticie pentru a mă adânci, vin duminică dimineața aici înapoi și țin o adunare ca astăzi, la fel și adunarea de seară.

Eu l-am întrebat pe păstorul nostru iubit, fratele Neville, dacă este de acord cu aceasta, căci astfel eu îi iau o parte din timpul slujbei. Dar el a fost bucuros să-mi dea timpul lui. Eu mă gândesc că și fratele Capps a fost cuprins de febra călătoriei, căci am auzit că el și fratele Humes sunt pe drum. DOMNUL l-a adus pe fratele Mann aici, ca să preia însărcinarea lui. Voi știți, este minunat cum aranjează Dumnezeu lucrurile. El a armonizat totul exact în timp.

Când am venit, am auzit pe cineva predicând și am spus: „Eu cred că acesta este fratele Capps.” El a venit la Tucson și s-a întors repede pentru că acolo erau 43 de grade. Nu i-a fost deloc bine și astfel el și fratele Humes s-au întors înapoi la Phoenix. Acolo este o temperatură de 46 de grade, asta este desigur mai rău. Eu cred că apoi s-a dus în Texas. El caută un loc potrivit. Arizona nu este regiunea potrivită pentru anotimpul acesta, eu vă pot spune aceasta.

În ultima vineri au fost în Parker 60 grade. Acolo locuiește fratele Craig care vine de aici din adunare. Voi puteți sparge un ou și este prăjit înainte de a atinge pământul. Dacă scuipi - deja umiditatea a dispărut. Acolo nu există umiditate deloc. În anotimpul acesta, acolo este că într-un cuptor. Din noiembrie până în ianuarie este minunat. Dar în martie, aprilie este bine să pleci de acolo, dacă nu vrei să te înăbuși.

Fratele Capps și însoțitorii lui au venit chiar în timpul acela, și eu cred că prin aceasta au fost alungați. Poate DOMNUL a lăsat-o să se întâmple cu un scop. Eu cred că Dumnezeu călăuzește pașii neprihănitului. Câteodată se pare că

este greu, ca și în călătoria din Africa. Eu am fost așa de sigur că mă aflu în voia lui Dumnezeu. Acum un an am ținut multe adunări în sud. Eu am crezut că vine de la organizația care a spus: „Tu poți veni prin oamenii creștini de afaceri; dar noi nu avem nimic de-a face cu aceasta.”

Eu nu vreau să-i aduc pe acești oameni în conflicte. Eu doresc ca ei să fie binevoitori unii cu alții. Eu le-am scris astfel o scrisoare spunându-le: „Gândeți-vă la aceasta!”

Ani de zile am încercat să vin din nou în Africa, căci eu simt că slujba mea pentru Africa nu este încă încheiată. De ce ar trebui să merg atunci în Africa, deși șase sau șapte sute de orașe mă cheamă aici în Statele Unite chiar aici, fără Canada și Mexico, sau celelalte orașe? De ce să am altfel dorința să merg acolo? În inima mea este ceva care mă atrage în Africa. Este ceva la oamenii aceștia ce îmi place. Eu vreau să merg numai pentru cei de culoare. Mulți dintre conducători îmi spun să nu fac aceasta. Dar eu vreau să mă duc la prietenii mei de culoare. La ei m-a chemat DOMNUL. Eu știu că mulți dintre oamenii aceștia sunt în necaz. Albii își pot permite doctori și toate celelalte, dar acești băștinași săraci trăiesc acolo separat și în mizerie. Eu simt că ei vor primi mai repede. Ei sunt aceia. Dacă ajungeți la punct, dacă sunteți așa de inteligenți încât știți totul, atunci Dumnezeu nu mai poate face nimic cu voi. Dar dacă ajungeți acolo să fiți pregătiți să ascultați și să învățați, atunci timpul de lucrare al lui Dumnezeu a sosit și vă va vorbi.

Eu le-am răspuns cu o scrisoare în care am spus: „Gândeți-vă: în ziua judecății ei își vor scoate mâinile osoase din fum și vă vor blestema. Sângele lor să vină peste voi, nu peste mine, căci eu am încercat zece ani să vin înapoi.” Când am trimis scrisoarea și am venit înapoi, ceva mi-a spus: „Vizitează-l pe Sidney Jackson! Fă o călătorie de vânatoare!” În același timp DOMNUL i-a vorbit lui Sidney Jackson și a spus: „Leu, coamă galbenă, fratele Branham, camping, Durban - adunare mare.”

El a fost aici și a vorbit cu voi. Noi l-am și botezat. El a fost împotriva botezului în Numele lui Isus Hristos, și soția lui și mai mult. Ea a plecat pur și simplu. Dar eu vă spun, niciodată n-am mai văzut oameni așa de predați. De atunci circa 150 de predicatori au fost botezați acolo în Numele lui Isus Hristos. Ei răspândesc focul în toată țara.

Mesajul cuprinde întreaga Africa. Piloții și bărbații mari vin și se lasă botezați în Numele lui Isus Hristos. Când am început să fac pregătirile pentru călătoria aceasta, am avut atâtea greutăți ca niciodată în viața mea. În ultimul

moment am primit viza, în care era scrisă observația: „Nu are voie să țină nici un fel de slujbe religioase . Are voie să vină numai la vânătoare.”

Cu aceasta era totul stricat, dar eu totuși am spus: „Pe mine nu mă interesează ce face Satana. Eu nu sunt răspunzător pentru ceea ce a spus fratele Jackson despre leul cu coama galbenă și toate celelalte. Dar eu știu că Dumnezeu mi-a poruncit să-l vizitez pe Sidney Jackson și să merg la vânătoare. Și eu mă duc!” Aceasta a fost una din călătoriile mele cele mai puternice, iar apoi mi s-a făcut clar care a fost cauza greutăților.

Dacă este în voia DOMNULUI, voi merge din nou în octombrie în Africa și voi avea adunări la care voi fi sprijinit în toate. Eu am cercetat totul și am aflat cauza.

Ei ne scriu aici, iar unul are una de spus, altul altceva și următorul iarăși altceva. Cel mai bine este dacă aflăm singuri. Eu știu cauza și de ce am avut greutate. Conducerea nu a permis pentru că se adună prea mulți oameni.

Însă dacă oamenii de afaceri creștini sau o organizație ne-ar invita și ar aranja totul, atunci conducerea trebuie să aprobe, căci organizațiile sunt reprezentate în conducere. Conducerea are grijă și pentru paza acordată de poliție.

Dacă de exemplu, ar veni douăzeci și cinci de bărbați din denomiinațiunea aceasta și douăzeci și cinci din cealaltă, atunci ei nu ar accepta aceasta. Trebuie să fie căpetenia acestei organizații. Oamenii de afaceri creștini nu sunt o sectă, ci o uniune în care sunt reprezentate toate bisericile. Voi conducătorilor, dr. Simon, este un om foarte cumsecade. Eu am făcut cunoștință și am vorbit cu el. Ei preiau răspunderea pentru adunări și vor veni toate celelalte biserici. Eu cred că vom avea una din cele mai mari adunări care au avut loc în Africa.

Punctul pe care vreau să-l scot în evidență, este următorul: dacă știți că încercați să faceți ce este corect și voi vă simțiți călăuziți să faceți ceva anume, atunci trebuie să verificați mai întâi cu Cuvântul și să vedeți dacă este în concordanță cu Cuvântul. Atunci să nu vă lăsați opriți de nimic. Indiferent cât de multe piedici vă aruncă Satana în cale - treceți simplu peste ele.

Când am venit încoace i-am spus soției mele, fratelui Wood și prietenilor pe care i-am întâlnit ieri aici, că cinci ani de zile nu am știut ce trebuie să fac. Eu am fost foarte nervos. Vedeți, trezirea în adunări s-a stins. Asta o știe fiecare. Se simte în capela aceasta; se simte peste tot. Este o atmosferă înăbușită, fără viață. Ceva nu este în ordine. Aceasta vine din cauză că duhul de trezire a dispărut de la oameni. Mergeți odată în biserici - îi vedeți acolo șezând. Păstorul se bâlbâie și vrea să aducă un mesaj sau ceva. Dar primul lucru pe care îl auziți

este că el vorbește despre a oarecare serbare socială care trebuie să aibă loc. Se pare că totul este amorsat în moarte.

Billy Graham a observat aceasta, la fel și Oral Roberts. Domnul Allen a avut greutate, după cum știți. Oral Roberts are acolo clădirea de 50 de milioane de dolari; el are o școală, dar nimeni nu este acum pe câmpul de misiune. Pe baza unei vedenii eu m-am dus de aici la Tucson pentru a afla cu ce mă va însărcina DOMNUL. Acolo El s-a întâlnit cu mine, așa cum v-a spus El aici dinainte, în forma celor șapte îngeri și mi-a poruncit să mă întorc pentru că urmau să fie deschise cele șapte peceți. Exact aceasta s-a întâmplat.

Într-o zi a venit fratele Wood acolo, noi ne-am dus în același loc și am aruncat o piatră în aer, așa cum a poruncit El. Când a căzut jos, El a spus: „În timp de o zi și o noapte vei vedea măreția lui Dumnezeu.” Eu am uitat cuvintele exacte. În ziua următoare s-a pogorât un vânt din cer. Noi cunoaștem povestea și știm ce s-a întâmplat. Când s-a ridicat, ei au întreat ce a fost. Eu am spus: „În trei detonații puternice s-au spus trei cuvinte.” Numai trei bărbați au auzit detonația. Eu am înțeles ce a fost spus și am repetat: „Judecata lovește - coasta de vest.” Două zile mai târziu Alaska aproape s-a scufundat. Umblă ca o furtună; au loc cutremure. Vedeți, zilnic se cutremură undeva pământul.

Acesta este primul meu mesaj aici, de când am predicat în Los Angeles în auditoriul Baltimore, unde am vorbit cum își alege un bărbat soția lui. Poate aveți banda. Eu am spus că prin aceasta se reflectă caracterul lui și ceea ce își dorește el. Dacă un bărbat își ia o femeie - o fată tânără care urmează să fie soția lui, și el ia de exemplu a fata modernă, o ricketa obișnuită, atunci aceasta arată numai caracterul lui. Dacă se căsătorește cu o prințesă a frumuseții sau sexy, aceasta arată ce este într-adevăr în bărbat.

Un creștin privește după a femeie cu caracter, căci el plănuiește întemeierea unei familii cu femeia aceasta. El își caută o femeie care îi va face un cămin. Apoi eu am spus: „Hristos ne spune aici în Cuvântul Său ce va fi căminul nostru viitor. Ce fel de femeie își va alege El? O prostituată denominațională? Niciodată! El va alege o femeie al cărei caracter corespunde cu Cuvântul Lui. Aceasta va fi Mireasa.”

În timp ce am fost acolo, a venit ceva peste mine și circa 30 de minute nu am mai știut de nimic. A venit o proorocie. Primul lucru de care îmi amintesc a fost că eu, fratele Moseley și Billy mergeam pe stradă. S-a spus: „Tu Capernaume, care te numești după numele îngerilor (Los Angeles - orașul îngerilor), care te-ai ridicat în cer, vei fi aruncat jos în iad. Dacă s-ar fi întâmplat în Sodoma lucrările care s-au întâmplat în tine, atunci ar mai exista și astăzi.” Toate

acestea nu mi-au fost conștiente, nici atunci când am predicat până la sfârșit, lăudându-L pe Hristos și muștrând biserica. Eu am spus: „Voi femeilor, indiferent cum încerc să vă spun lucrurile sau predic împotriva acestora, și voi bărbaților, voi predicatorilor, voi faceți în continuare tot timpul același lucru: voi treceți peste Cuvânt de parcă nu ar însemna nimic.”

Când am înțeles aceasta, am spus: „Despre aceasta există undeva un text biblic.” Eu am observat atunci că Isus a muștrat Capernaum-ul care era la mare. Când am venit în seara aceea acasă, am cercetat Scriptura, am luat cartea de istorie și am găsit că Sodoma și Gomora au fost orașe înfloritoare - centre ale lumii păgâne. Voi știți, orașele au fost scufundate în Marea Moartă printr-un cutremur. Isus stătea acolo și a spus: „O, Capernaume, dacă s-ar fi întâmplat în Sodoma minunile care s-au întâmplat în tine, atunci ar mai exista și astăzi. Acum vei fi împins până în iad.” La circa două-trei sute de ani după proorocia Lui, Capernaum-ul a fost scufundat pe fundul mării, în timp ce toate celelalte orașe din împrejurime au rămas pe mal. Un cutremur l-a scufundat în mare.

Apoi am proorocit eu: „Los Angeles va ajunge pe fundul mării.” Eu am venit acasă și m-am dus în Africa. În timp ce eram în Africa, ei au avut un cutremur. Voi ați văzut. La radio s-a spus că s-au prăbușit în Los Angeles câteva clădiri mari, frumoase, un motel, etc. De la acest cutremur s-a format o crăpătură în pământ care începe în Alaska, face un ocol peste Aleutine, parcurge 150 până la 200 de mile prin mare și revine în San Diego și cuprinde Los Angeles-ul. Trece până în nordul Californiei, prin sudul statului San Jose. Un om de știință a spus într-un interviu pe care l-am văzut la televiziune: „Dedesubt se află lavă clocotitoare.” Apoi el a spus: „O parte din aceasta se va rupe.”

Bărbatul care l-a intervievat pe acest om de știință, l-a întrebat: „Atunci ar putea să se scufunde totul?”

El a răspuns: „Ar putea? Se va întâmpla.”

El a spus din nou: „Desigur, dar aceasta va dura poate mulți, mulți ani.” El a răspuns: „Se poate întâmpla în cinci minute sau în cinci ani.” El a mai dat numai cinci ani.

Cum este de sigur că eu am fost sub inspirație când am spus despre judecata asupra coastei de vest și apoi a venit vestea că Los Angeles-ul se va scufunda, la fel de sigur se va și întâmpla. Așa este. Se va întâmpla. Când, eu nu știu.

Ce s-a întâmplat? Voi știți, că noi mai avem numai șase continente. Dar noi am avut șapte. Unul s-a scufundat între Africa și Statele Unite. Aceasta a fost dovedit istoric. Voi știți despre aceasta.

Dacă se scufundă, atunci eu doresc ca voi să fiți atenți. Într-o predică pe care am ținut-o în timpul când fratele „Lij” Perry mai era încă diacon în biserică, eu am spus: „Va veni timpul când oceanul va inunda totul până în deșert.” Aceasta a fost acum treizeci de ani. Eu am uitat aceasta până când mi-a adus doamna Simson predica. Eu am notat-o în carnetelul mic. Lacul Salton este 74 de metri sub nivelul mării și dacă această bucată ruptă cu o suprafață de mii de metri pătrați se scufundă în mare, va produce o inundație care va ajunge până în Arizona. Desigur!

O, noi suntem în timpul sfârșitului. Este un ceas minunat! DOMNUL Isus va apare în curând. El a spus: „Vor avea loc cutremure aici și acolo, va fi un timp de frică printre națiuni și inimile oamenilor vor ceda de teamă.” El a mai spus: „Dacă toate acestea vor începe să se întâmple, atunci ridicați capetele, căci mântuirea voastră se apropie.” (Fratele Branham cântă.)

Ați văzut fotografia? Întoarceți fotografia. Eu vorbesc despre fotografia cu cei șapte îngeri când s-au ridicat. Întoarceți-o spre dreapta, atunci puteți vedea fața DOMNULUI Isus, cum El privește din nou spre pământ. Vă amintiți, înainte de a vorbi despre cele șapte epoci ale Bisericii, nu am putut înțelege de ce a fost arătat acolo Isus cu părul alb. El a fost doar un bărbat tânăr. Eu am cercetat în Biblie, acolo este scris: „El a ajuns un Îmbătrânit de zile, capul și părul Lui erau albe ca lâna albă.” Dar Isus era la răstignirea Lui de abia 33 de ani și jumătate.

Eu i-am telefonat fratelui Jack Moore, un teolog. El a spus: „O, frate Branham, acesta este Isus în slavă. El a explicat: „După moartea, înmormântarea și învierea Lui, El a luat înfățișarea aceasta.” Aceasta era corect pentru un teolog, dar pentru mine nu era destul. Nu a lovit sâmburele. Când am început să vorbesc despre prima epoca a Bisericii, Duhul Sfânt a descoperit-o. Voi o aveți pe benzile despre epocile Bisericii, iar cartea cu toate amănunțele va fi gata în curând. Aceasta arată că Isus a fost Judecător. Judecătorii au purtat peruci albe în vechime. În Anglia autoritatea cea mai înaltă mai poartă și astăzi. Dacă întoarceți fotografia aceasta într-o parte, atunci îi vedeți pe E1. Peste părul Lui negru pe care îl puteți recunoaște la barba Lui, El are o perucă albă. El este cel mai înalt peste toate puterile; El este autoritatea cea mai înaltă. Chiar Dumnezeu însuși a spus către El: Acesta este Fiul Meu preaiubit, DE EL SĂ ASCULTAȚI!”

El este acolo cu cei șapte îngeri care au adus mesajul de la deschiderea celor șapte peceti, prin care au fost descoperite sămânța șarpelui și toate celelalte lucruri. Aceasta arată că El este învelit în aceasta - în autoritatea Lui cea mai înaltă. El este cel mai înalt; El este învelit. Biblia spune că El s-a descoperit în staturi diferite, că El s-a transformat - En morphe. Cuvântul En morphe vine din

greacă. Acesta caracterizează un actor care joacă mai multe roluri. Acum El este aceasta și în actul următor reprezintă altceva. În primul act El a fost Dumnezeu, Tatăl, în următorul Dumnezeu, Fiul, și în acesta este Dumnezeu, Duhul Sfânt. Acolo este El, Cuvântul Său mai este încă autoritatea cea mai înaltă. Noi trăim în zilele de pe urmă.

Nu demult m-am întors din Africa. Eu am fost obosit. Voi știți, acolo este acum noapte și trebuie să te acomodezi. Când m-am obișnuit cu timpul, a trebuit să vin înapoi. Noi am avut o călătorie minunată, o călătorie pentru vânătoare. A fost una din cele mai bune din viața mea. Billy are câteva fotografii. Când veți avea odată timp vi le poate arăta ca să vă faceți o impresie despre călătorie.

Eu am avut un vis. Eu am visat mereu că sunt angajat la Public Service Company. Eu am visat că mă aflam undeva la lucru. Ei mi-au dat voie să lucrez independent. În loc să mă fi dus să încasez plățile în regiunea mea, sau indiferent ce trebuia să fac, eu mi-am spus simplu: „Eu sunt șeful meu!” și m-am dus să înot. Eu m-am dus acolo, mi-am dezbrăcat hainele și mi-am luat slipul de baie. Eu eram singur acolo și mă gândeam: „Asta nu este corect. Ce va spune firma? Doar este în timpul lucrului și firma mă plătește pentru timpul acesta. Este ciudat.”, mă gândeam eu. Apoi mi-a venit gândul: „Eu am încasat banii pe tura mea.” Eu trebuia să fac ambele: să veghez și să încasez. Eu am spus: „Cu banii pe care i-am încasat, am făcut ceva în timp ce m-am oprit aici. Eu am pierdut toate chitanțele și banii pe care i-am primit i-am amestecat cu ai mei. Cum știu eu acum cine a plătit?”, așa mă gândeam eu.” Aceasta s-a întâmplat numai pentru că nu am fost atent. Nu este corect. Eu pot să mai fac numai un singur lucru și anume să mă duc la șeful meu și să-i spun totul.” Atunci Don Willis era șeful.

Eu am spus: „Don, eu am pierdut chitanțele. Aici sunt banii mei împreună cu cei pe care i-am încasat. Lasă-i aici la casier și când vin oamenii au chitanța cu semnătura mea că au plătit.”

Cred că aici sunt astăzi oameni de la care am încasat atunci și cărora le-am dat o chitanță. Eu știu că sunt unii aici. Voi știți că se socotea numai 10% mai mult dacă nu plăteai la timp. La 1,50 dolari erau 15 cenți mai mult. Noi ne întâlneam cu plăcere pentru a discuta. Ei nu își plăteau nota, pentru că știau că voi veni eu și voi vorbi un pic cu ei. Ei plăteau cu plăcere cei 15 cenți ca să mă așez un pic și să vorbesc în timp ce încasam plata. Apoi erau tot mai mulți și trebuia să încasez atâtea plăți, încât nici nu mai reușeam să termin. Eu mă gândeam că aceasta este singura posibilitate, apoi m-am trezit.

Noi locuim în casa sorei Larson. Eu nu cred că ea este aici. Ea este foarte amabilă cu noi. Ea nu vrea să spun aceasta, dar ea este o doamnă foarte

drăguță. Noi locuim în încăperile ei. Ea are două locuințe una lângă cealaltă. Fiecare este foarte mică, le-am închiriat pe amândouă. Eu și soția dormim în locuința unde primim oaspeții. Acolo sunt două paturi duble. Când m-am trezit eu, ea mai dormea. După un timp s-a trezit și ea și i-am făcut cu mâna. Ea a privit încolo și a clipit de câteva ori din ochi. Eu am întrebat: „Ai dormit bine?”

Ea a răspuns: „Nu.”

Apoi eu am spus: „Eu am avut un vis îngrozitor. Eu am fost din nou la Public Service Company.” Eu am zis: „Ce am făcut?”

Eu, îmi amintesc, ca bărbat tânăr am avut regiunea Salem, Indiana, unde trebuia să fac tura mea. Acolo îmi cumpăram micul dejun, de exemplu o farfurie cu terci de ovăz. În căldura asta de-abia puteai mânca. Eu am socotit întotdeauna 10 cenți pentru cheltuielile mele. Șeful a venit și a spus: „Știi tu ce se spune la ședință? ,Cine este nătângul care scrie numai 10 cenți?’ spun ei.” El a spus: „Tu trebuie să scrii cel puțin 50 de cenți.” Voi toți știți că atunci se primea pentru 50 de cenți o porție mare la micul dejun.

Eu am spus: „Eu nu mănânc atât de mult.”

El a răspuns: „Toți ceilalți scriu 50 cenți, iar tu trebuie să faci la fel.” Eu am spus din nou: „Dar eu nu-i cheltui.”

El a răspuns: „Scrie totuși.” El era doar șeful meu.

Eu m-am gândit: „Ce pot să fac? Eu trebuie să scriu 50 de cenți și mănânc numai pentru 10 cenți.” Eu m-am dus pe stradă, am căutat copii care nu primeau micul dejun și le-am cumpărat lor ceva de mâncare pentru cei 40 de cenți.

Eu mă gândeam: „Ce pot să fac? Poate Lui nu o să-i placă aceasta.” Eu îmi amintesc că ei au venit cu patrula pe terenul meu și au cauzat stricăciuni. Ei au spus să trimit plata. Voi știți că ei au dreptul să calce pe teren, dar pentru stricăciuni trebuie să plătească. Eu le-am scris: „Voi nu îmi sunteți datori cu nimic” și m-am gândit: „Prin aceasta se va rezolva treaba cu cei 40 de cenți. Poate au fost 20, 30 de dolari pe care i-am dat copiilor în timpul acela.” Eu am visat mereu despre aceasta.

Noi am avut acolo un pom mare sub care se jucau copiii, dar portarului îi era în cale. Ei fac acum lucrul cu elicopterul. El a venit și a spus: „Billy, pomul ar trebui tăiat.” „Nu, nu-l tăia, noi îi vom reteza doar crengile” am răspuns eu, „Fratele Wood și cu mine îi vom reteza crengile.” El a spus: „Eu voi trimite pe cineva care va reteza crengile.” Eu l-am rugat: „Să nu-l tai.”

El a răspuns: „Eu nu o voi face.”

Apoi m-am dus într-o călătorie. Când m-am întors, pomul era tăiat. Eu aş fi putut să-i reclam. Eu am spus: „DOAMNE, prin aceasta este achitat acum.” De aceea eu am refuzat; era în ordine şi eu am lăsat-o aşa. Eu am visat mereu despre aceasta. Când m-am trezit într-o dimineaţă, ne-am rugat împreună, aşa cum o facem în fiecare dimineaţă. Noi ne rugăm şi înainte de a merge la culcare. Când ea a ieşit afară ca să le pregătească copiilor micul dejun, am început să mă rog. Eu am spus: „DOAMNE, eu am fost un bărbat îngrozitor. Ce am făcut eu în viaţă, de nu mă mai scap de Public Service Company?” Apoi am făcut baie şi când am ieşit, se părea că ceva îmi spune: „Poate ai neglijat lucrarea Lui.” Eu mă gândeam: „Circa cinci ani de zile nu am făcut nimic şi L-am aşteptat numai pe El.”

În urmă cu câteva zile stăteam acolo unde ne-au construit o casă nouă. Fratele Moseley a venit şi a vorbit despre aceasta şi eu am spus: „Acesta este numai un cadou mic de la Tatăl meu.” El a început atunci să plângă. Eu am spus: „Vezi, El a spus: „Dacă veţi părăsi casele, moşiile voastre, tată şi mamă, atunci Eu vă voi da case, moşii, taţi şi mame şi de o sută de ori ceva mai de preţ în viaţa aceasta şi în lumea viitoare viaţa veşnică.” Eu i-am explicat lui: „Vezi, eu a trebuit să părăsesc capela pe care am iubit-o aşa de mult; la fel şi casa mea pe care mi-a dat-o DOMNUL acolo. În schimbul acestora mi-a dat-o pe aceasta de aici. Apoi eu am spus: „El este minunat. Vezi tu?” şi el a început să plângă.

„Eu am venit aici în pustia aceasta şi m-am separat”, am spus eu, „şi eu mă întreb de ce m-a adus Dumnezeu în pustie unde nu există nimic în afară de scorpioni şi şopârle otrăvitoare.” Nu este numai un pustiu firesc în care este foarte cald, ci şi un pustiu duhovnicesc. Acolo nu există nici o viaţă duhovnicească. Aşa ceva nu aţi mai văzut niciodată în viaţa voastră. Noi nu avem nici măcar o biserică unde am putea merge. Oamenii aproape că mor duhovniceşte. Eu i-am observat acolo şi am văzut diferenţa. Dacă rămâneţi sub Duhul lui Dumnezeu, atunci viaţa voastră va fi plăcută şi liniştită, aşa cum prin apă apare iarba şi bobocii moi. Această iarbă nu ar creşte în Arizona; aceşti pomi ar fi cactuşi. Frunzele s-ar aduna în forma de spini. Aşa este când totul este uscat într-o biserică. Fiecare îl înţepă pe celalalt. Voi ştiţi aceasta. Avem nevoie de apa de ploaie moale, ca să devenim moi, ca să apară frunze care fac umbră pentru călătorii care trec.

Ceva mi-a spus: „Poate neglijezi lucrarea lui Dumnezeu.”

Eu m-am rugat pentru o vedenie. Meda îmi dăruise o Biblie nouă şi fratele Brown din Ohio la fel. Amândoi mi-au dăruit în acelaşi timp; de Crăciun. Eu m-am dus şi am luat una din Bibliile cele noi şi am spus: „DOAMNE, în trecut ai avut Urim şi Tumim.” (Exod 28, 29-30). Ascultaţi acum, eu vreau să spun ceva. Această predică nu se înregistrează. Din această cauză vă spun aceasta. Eu am

făcut-o, dar voi să nu o faceți. Nu este bine. Dar eu totuși am spus: „DOAMNE, în trecut dacă visa cineva ceva, se punea în fața lui Urim și Tumim și povestea visul său. Dacă lumina-lumina supranaturală - strălucea din Urim și Tumim, atunci era un vis adevărat.” Apoi eu am spus: „Dar preoțimea, Urim și Tumim nu mai există acum. Biblia Ta este acum Urim și Tumim. DOAMNE, eu nu vreau să mai fac aceasta niciodată. Eu Te-am rugat să-mi dai o vedenie și să-mi spui de ce am aceste visuri. Ce am făcut? Dacă am jignit pe cineva din lume sau am făcut cuiva altceva, atunci lasă-mă să o aflui. Eu mă voi duce și o voi aduce în ordine. Dacă îi datorez ceva Companiei Public Service, dacă i-am făcut ei ceva nedrept sau unui alt om, dacă îți datorez Ție ceva, atunci lasă-mă să o aflui. Eu vreau s-o aduc în ordine.” Lăsați-ne să o rezolvăm acum, nu o amânați, căci s-ar putea să fie prea târziu. să o facem acuma.

Eu am spus: „Sigur există în Cuvântul acesta între Genesa și Apocalipsa o întâmplare oarecare, unde cineva cu care Te-ai ocupat a avut o întrebare ca mine. Dacă a făcut cineva ceva și Tu l-ai tras la răspundere, atunci lasă-mă să deschid la textul respectiv din Biblie. Indiferent de ceea ce a făcut respectivul, să se potrivească pentru mine. Dacă eu am făcut ceva greșit, dacă vrei Tu ca eu să fac ceva, sau dacă eu nu am făcut ceva, lasă-mă să găsesc pe cineva în Biblie care a fost în aceeași situație.” Eu mi-am închis ochii, am deschis Biblia și mi-am pus degetul pe un text biblic: a fost Genesa 24, 7. Acolo este vorba despre Eliasar, slujitorul credincios al lui Avraam, slujitorul exemplar din Biblie, care a fost trimis să găsească o mireasă pentru Isaac. Pe mine m-au trecut fiorii.

Desigur, aceasta corespunde cu tot mesajul meu; prin el urmează să fie scoasă Mireasa afară. El a spus: „Jură că nu vei lua o mireasă de aici, ci vei merge la poporul meu.” El a întrebat: „Ce să fac dacă femeia nu vrea să vină cu mine?” La aceasta el a răspuns: „Atunci ești dezlegat de juruință.” El a spus: „Dumnezeul cerului va trimite îngerul Său înaintea ta.” Apoi el a plecat, a început să se roage și a întâlnit-o pe frumoasa Rebeca, care a devenit mireasa lui Isaac.

Înapoi la Cuvânt. Acesta este un mesaj desăvârșit. ”Du-te și adu mireasa.” Aceasta este însărcinarea. Pentru aceasta sunt eu aici. Asta încerc eu să fac: să chem Mireasa afară.

Gândiți-vă la trăirea pe care am avut-o aici și la care m-am referit în California; cum am văzut mireasa dinainte. Mai întâi a venit Mireasa și a trecut; apoi a venit miss America, miss Asia și toate femeile îngrozitoare. La sfârșit a trecut din nou aceeași Mireasa de la început. Una, mai bine zis două dintre ele, au ieșit din cadență, iar eu le-am adus din nou acolo înapoi. Aceasta este însărcinarea mea: să caut Mireasa și să o țin în cadență.

Eu am spus: „O, Dumnezeule, eu mă întorc acasă. Eu mă dedic Ție din nou și încep din nou.” Asta vreau să fac și de aceea mă aflu aici.

Eu cred că ar fi bine dacă am face-o așa: noi vom începe în 18, deci duminica următoare de dimineață și seara, și continuăm în duminica care urmează. Câți cred că ar fi bine? Mulțumesc.

Eu doresc să faceți ceva pentru mine. Dacă ați informat pe cineva că în data de 28 vor avea loc adunări, atunci spuneți-le vă rog că nu vor fi. Scrieți-le o scrisoare sau anunțați-i altfel. Noi nu vrem ca oamenii să vină și să fie dezamăgiți. Noi nu am putut primi auditoriul; pur și simplu nu a mers. La ultima adunare au venit prea mulți oameni. Voi știți cum este cu clădirile publice. Noi trăim în ultimele zile; asta este. Ei spun că acești oameni deranjează cursul școlii când intră înăuntru; că vin prea devreme și că fac una și cealaltă. Sala a fost prea plină și pompierii au reclamat una și alta. Voi știți aceasta. De aceea noi vom vorbi altădată despre potirele mâniei și despre trâmbițe, eu v-am promis aceasta. Ele fac parte dintr-un alt capitol. Potirele mâniei vor fi vărsate în timp ce răsună trâmbițele. Noi vrem să cercetăm dintr-o dată toate acestea și să facem legătura între ele.

Câți au citit noua ediție pe care a prelucrat-o fratele Vayle pentru mine și în care a corectat gramatica? Ați citi ceva din ea? Da, doi sau trei dintre voi. Eu cred că ai făcut o lucrare bună, frate Vayle. Eu cred că sora Vayle a făcut-o, iar tu ai scris-o. Deci, eu nu sunt întotdeauna împotriva femeilor, nu-i așa soră Vayle?

În următoarele minute vom citi un text biblic. Eu am aici o cânticică. Eu nu știu cine mi-a dat cartea, fratele Vayle sau fratele Borders. Eu vreau să prelucrez o cânticică mică cu învățături. Dar dacă vrea cineva să se uite la ceea ce numesc eu notițe - dacă vreau de exemplu să vorbesc despre steaua dimineții, atunci desenez o stea, și dacă vreau să predic despre altceva, la fel prezint totul în simboluri - este o mângălitură și nimeni nu poate ști ce înseamnă.

Dacă sunt pe drum cu mașina și îmi vine o idee, atunci îmi fac notițe, spun una și alta și fac semne mici. Câteodată se mișcă mașina încolo și înapoi sau trec peste poduri. Dacă vreau de exemplu să predic despre pogorârea stelei, am desenat piramida și am pus steaua lui David deasupra cum coboară, atunci eu știu ce texte biblice voi citi. Sau dacă vreau să amintesc ceva anume, ce a făcut Moise, atunci fac ceva asemănător cu urmele unui curcan. Eu am o mulțime de astfel de semne aici și voi vorbi câteva minute despre acestea. În seara aceasta nu voi predica în locul fratelui Neville, ci mă voi odihni și-l voi asculta. Dacă este în voia DOMNULUI, vom începe cu adunările duminica următoare. Ajutați-mă toți ca să mă rog, căci aceasta a fost pe inima mea.

Ei au spus: „Noi am putea merge în Louisville sau New Albany”, dar adunările au fost stabilite pentru Jeffersonville. Louisville și New Albany le vom vizita altădată. Acestea trebuie să aibă loc aici în Jeffersonville. Noi vrem să ne aplecăm capetele acum. După ce am predicat aproape treizeci de minute, vrem să vorbim acum cu El.

DOAMNE Isuse, aceasta întrece gândirea și mintea noastră că avem voie să fim un popor așa de binecuvântat. Dacă ar fi un nobil, o personalitate dintr-o altă țară sau un diplomat, atunci ar fi ceva deosebit pentru noi să avem o astfel de persoană în mijlocul nostru. Însă astăzi este Dumnezeu cerului nu numai printre noi, ci El locuiește în noi și trăiește viața Lui prin noi. Pentru aceasta suntem foarte mulțumitori, DOAMNE. Dar aceasta întrece înțelepciunea noastră.

Eu am vorbit despre adunările și călătoria din Africa și despre faptul că am încercat tot posibilul să aranjăm totul pentru zilele de aici din Indiana. DOAMNE, s-ar putea ca Tu să ne îndrumi spre cortul acesta pentru a se împlini vedenia. Să se îplinească voia Ta, noi ți-am pregătit-o cum am știut mai bine. De aceea noi ne rugăm, DOAMNE: dacă este ceva în contradicție cu voia Ta, lasă-ne să o aflăm, ca să recunoaștem și să facem voia Ta desăvârșită.

Binecuvântează-ne în minutele următoare. Vorbește-ne prin Cuvântul Tău, DOAMNE, Cuvântul tău este adevărul. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Să deschidem la Marcu cap. 8. Este numai un mesaj scurt pe care vi-l pot aduce din Cuvânt după ce am depus mărturie. Noi începem cu vers. 34 și citim până la sfârșitul capitolului. Eu citesc cu plăcere ce a spus El, căci eu știu că este adevărat. *„Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi, și le-a zis: ,Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși. să-și ia crucea și să mă urmeze. Căci oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei, o va câștiga. Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său? Pentru că oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului, când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.”*

Din aceasta vreau să iau titlul: *A se rușina*. Știți voi, mie îmi place expresia: *„Căci oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului ...”*

Cuvintele a se rușina se pot exprima și prin a se jena. Dacă sunteți confrunțați cu ceva care vă aduce într-o situație penibilă atunci vă este rușine de aceasta.

Dacă vă este rușine atunci aceasta arată că nu sunteți siguri de ceea ce spuneți. Dacă știți despre ce vorbiți și aveți siguranța că știți despre ce vorbiți, atunci puteți să o spuneți tuturor. Vouă nu vă este rușine. Dacă vă este jenă, acesta este un semn că nu sunteți sigur.

Voi știți că astăzi este atâta rușine, mai ales despre ce vorbesc eu acum: A te rușina din pricina Cuvântului. El și Cuvântul este același: *La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu ... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi ... - același ieri, azi și în veci.*"

„Căci oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele” - El și Cuvântul Lui sunt una, aceasta înseamnă deci că acela căruia îi este rușine de Cuvântul Lui în această generație prezentă , păcătoasă - „Mă voi rușina și Eu de el.”

Dacă întrebă astăzi cineva: „Ești un creștin?”, atunci observăm că este foarte popular să se răspundă: „Da, eu sunt un creștin.” Dar dacă întrebă: „Crezi tu Cuvântul lui Dumnezeu unde este scris că celor care cred vor urma aceste semne ... ?”, atunci chiar și predicatorii roșesc. Vă este rușine să vorbiți despre vindecarea divină? Vă este rușine de Evanghelia deplină? Vă este rușine de trăirea de la Rusalii? Aceasta înseamnă să te rușinezi de Cuvânt. Este Cuvântul Lui care a devenit trup în voi.

Cuvântul Lui trebuie să vină la viață și să trăiască în fiecare generație. A fost așa în zilele lui Moise, căci de timpul acesta vorbește Biblia în Evrei 1: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, ...”* Biserica sucise totul când au vorbit proorocii. Acești mesageri neînfricați nu au venit din nici o biserică, denominațiune sau organizație și s-au împotrivit împăraților, împărățiilor, bisericilor și tuturor celorlalți.

Dacă erau puși înaintea preoților, nu le era rușine, căci aveau pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Observați, dacă proorocul din Vechiul Testament spunea „AȘA VORBEȘTE DOMNUL” cu privire la Cuvânt, atunci el lua locul lui Dumnezeu prin ceea ce exprima. Când exprima pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL, lua locul lui Dumnezeu și proceda în locul lui Dumnezeu. Apoi aducea mesajul lui. Dumnezeu era cel care vorbea prin El. „AȘA VORBEȘTE DOMNUL!”

Eu îmi închipui proorocii cei bătrâni când veneau cu mesajele lor și îi aduceau pe împărați într-o situație penibilă. Oamenilor, chiar și preoților le era penibil. Lor le era penibil, căci ei erau conducători, bărbați duhovnicești. Dar dacă venea Cuvântul în felul acesta, atunci ei erau demascați și se simțeau jenați și rușinați. Deseori, nu numai deseori, ci prea des, vedem aceasta și astăzi la oameni.

Se spune: „Eu sunt creștin.” „Ai primit Duhul Sfânt de când ai devenit credincios?” „O!” Vedeți, din cauza aceasta se simt jenați.

Cineva întreabă: „Faci cumva parte din grupul acela unde se jubilează și unde se crede în vindecarea divină și toate lucrurile acestea?” Mulți se retrag. Ei vor să poată spune că fac parte dintr-o denominațiune: „Eu sunt baptist.”, „Eu sunt presbiterian.”, „Eu sunt lutheran.” De aceasta nu le este rușine, dar când este vorba să fie un creștin care acceptă Cuvântul așa cum este, atunci le este rușine.

„Eu nu fac parte din nici o denominațiune.” Lor le este rușine să spună aceasta. Ei trebuie să fie reprezentați printr-o organizație oarecare ca tot restul lumii.

Nu demult s-a ajuns acolo. În zilele lui Luther a însemnat aproape moartea prin biserica catolică, dacă se prezentau ca lutherani, ca urmași ai lui Luther. Dacă se spunea în zilele lui Wesley că ești metodist sau dacă se făcea de cunoscut că nu te subordonai bisericii anglicane, aceasta însemna aproape pedeapsa cu moartea. În zilele pentecostalilor era o rușine să spui că ești pentecostal, căci erai imediat ștampilat ca sfânt sau vorbitor în limbi, etc. Acum ei sunt organizați și merg împreună cu restul grupului.

Când va veni timpul chemării afară, ca să nu faci parte din niciunul din grupuri, atunci le va fi rușine. Este foarte popular să se spună: „Eu sunt pentecostal.”, sau „Eu sunt presbiterian, lutheran”, etc. Dar ce se va întâmpla când va veni timpul când va trebui să ieșiți afară și să vă ocupați poziția pentru Cuvânt: „Eu nu fac parte din niciuna.”? Atunci vă este penibil.

Isus a spus: „Căci oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, mă voi rușina și Eu de el.” De ce se va rușina El de voi? Pentru că susțineți că sunteți proprietatea Lui și totuși nu îl urmați. Ce ar fi dacă eu aș spune: „Băiatul acesta este fiul meu.”, dar el se va întoarce și va întreba: „Cine? Eu sunt fiul tău? Ce spui tu?”

Asta ar fi penibil pentru mine. Ar fi același lucru dacă fiul vostru ar face aceasta. Așa este cu așa-numita creștinătate de astăzi. Dacă sunteți denumiți după o anumită denominațiune, atunci este în ordine. Ei acceptă paternitatea unei denominațiuni. Dar dacă este vorba despre paternitatea Cuvântului lui Dumnezeu - acceptarea lui Hristos, atunci ei nu o fac. Lor le este penibil. Ei nu vor să spună: „Da, eu am vorbit în limbi. Da, eu am văzut vedenii. Da, eu cred în vindecarea divină. Da, eu îi preaslăvesc pe DOMNUL. Eu nu sunt în nici o organizație. Eu nu sunt legat de nimeni. Eu sunt un slujitor al lui Hristos.” O, aceasta îi rupe în bucăți.

Într-o seară a fost un orator mare printre oamenii de afaceri ai Evangheliei pline în Chicago. Am voie să spun aici ceva? Vă rog să mă scuzați. Deseori eu mă gândesc și la fel și voi, că oamenii nu acceptă adevărurile biblice pe care le vorbim, și totuși ei primesc. Câteodată sunt mai întâi împotrivă, dar în realitate nu sunt așa. Ei vor numai să vadă ce poziție aveți voi.

Este la fel că povestea cu bețivii care s-au certat dacă există creștinism sau nu. Un bărbat a spus: „Eu știu că există un creștin, și anume soția mea.” Ei au răspuns: „Noi nu credem.” El a spus: „Veniți și să facem așa de parcă am fi beți.” El s-au dus în casă și au făcut tot felul de lucruri. Ei i-au poruncit: „Fierbe-ne ouă.” Apoi le-au aruncat pe jos și el a spus: „Tu ai fiert odată mai bine ouăle.”, și au continuat în felul acesta. Apoi s-au dus în cealaltă cameră și s-au așezat pe scaune. Apoi au auzit pe cineva care a șters pe jos și cânta o cântare pentru sine:

„Trebuie să ducă Isus singur crucea, și toată lumea să fie liberă?”

Acolo este o cruce pentru fiecare, acolo este o cruce pentru mine.

Aceasta cruce binecuvântată vreau s-o port

până mă va elibera moartea de ea,

atunci voi merge acasă pentru a purta coroana pentru totdeauna.”

Unul din bețivi a spus: „Eu trebuie să-ți spun: ea este într-adevăr o creștină.” Ei au încercat-o numai. Eu am observat că și lumea vrea câteodată numai să vă încerce.

Eu nu am crezut niciodată că ceea ce s-a întâmplat ultima sâmbătă, respectiv duminică seara, se va întâmpla vreodată, când s-a ridicat acest orator mare. Eu nu vreau să amintesc nici un nume, dar el a încercat să obțină exact contrariul a ceea ce doresc eu. Eu încerc să țin bisericile afară din unirea ecumenică, și acest bărbat a încercat să le introducă. El a vorbit în adunarea oamenilor de afaceri din Chicago unde ar fi trebuit să vorbesc eu. Dar eu am fost de părere că voi fi în Africa în perioada aceea și nu am acceptat invitația. Acest bărbat s-a ridicat acolo și a spus: „Cea mai mare mișcare, cel mai mare lucru care a existat vreodată pe pământ, are loc acum: toate bisericile - adunările se întorc prin mișcarea ecumenică în biserica catolică și catolicii au primit Duhul Sfânt.”

Ce capcană a Satanei! După ce s-a așezat oratorul, s-a ridicat conducătorul, fratele Shakarian, președintele oamenilor creștini internaționali și a spus: „Noi nu am auzit așa.” El a spus: „Fratele Branham ne-a spus că mișcarea ecumenică ne va aduce la toți semnul fiarei.” Deși bărbatul mai ședea pe platformă, el a spus: „Aceasta îi va conduce la semnul fiarei.” El a spus mai departe: „Noi credem că ceea ce spune el este adevărul. Vino în direcția noastră.” Apoi el a întrebat: „Câți doresc să vină fratele Branham și să vă prezinte poziția

corectă? Ridicați mâinile voastre!” Circa cinci mii de oameni au strigat ca eu să vin cel puțin pentru o zi.

Fratele Carl Williams mi-a dat telefon și a spus: „Frate Branham, eu am trecut prin mulțime și ei mi-au dat în mână multe bancnote de o sută de dolari pentru ca eu să-ți cumpăr un bilet de avion dus-întors ..” Vedeți, numai pentru o zi! Cuvântul pătrunde câteodată și acolo unde nu știm. Dar vedeți, dacă voi stați într-adevăr pe Cuvânt, atunci îi dovediți lui Dumnezeu că este adevărul, indiferent cât de mult sunt împotrivă lumea și denominațiunile.

Când va bate ceasul cel mare, atunci poate se întâmplă lucruri la care nici nu ne-am gândit. Dacă vă simțiți jenați, atunci aceasta arată că sunteți nesiguri. Mai bine să nu discutați despre o temă de care vă este rușine. Voi să nu discutați despre aceasta, ci să o rețineți pentru voi.

Dar cum poate un bărbat, care este umplut cu Duhul Sfânt, plin de puterea lui Dumnezeu, a cărui inima este umplută cu dragostea lui Dumnezeu, să vorbească cu altcineva câteva minute fără să amintească de dragostea lui Dumnezeu care este în inima lui? Dar s-a întâmplat ceva; voi nu o puteți face. Aceasta cred că este ziua aceea rea despre care a vorbit Isus. Oamenilor le este rușine de Cuvânt și de Duhul lui Dumnezeu care lucrează în ei. Dar dacă le este prezentat oamenilor adevărul, atunci Dumnezeu li se descoperă prin Cuvânt. Fiecare poate pretinde tot felul de lucruri, iar noi am văzut în ultimele zile că se spun atâtea lucruri, încât este îngrozitor. Dar vedeți, dacă există un adevăr, atunci trebuie să vină din Cuvânt. Ei spun că au tot feluri de lucruri; că curge untdelemn, că curge sânge din mâinile lor; femeile au sânge pe spate care curge până în încălțăminte. Apoi se descaltă și toarnă untdelemn. Broaștele sar jos de pe platformă și tot felul de lucruri posibile. Astfel de lucruri nu există în Biblie. Pentru așa ceva nu există nici o făgăduință în Scriptură. Acolo se spune că în ultimele zile cele două duhuri vor fi așa de asemănătoare, încât ar fi posibil chiar și cei aleși să fie înșelați. Un text biblic pentru astfel de lucruri nu există.

Dacă este vorba despre Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu, neamestecat, care a fost confirmat de Dumnezeu, atunci se pare că chiar și grupul radical este într-o situație penibilă. Unora le este penibil, dar pentru un bărbat, o femeie, un băiat sau o fată care sunt într-adevăr creștini, este realitate. Dumnezeu a dat făgăduința pentru botezul cu Duhul Sfânt. Voi îl primiți și cu aceasta este încheiat. Nimic nu-l poate înlocui. Dacă un om îl întâlnește pe Dumnezeu - nu într-o stare agitată trasă de păr, entuziasm pe baza unei învățături religioase, prin catehism, o dogmă pe care a acceptat-o pentru sine ca mângâiere, ci dacă ajunge față-n față cu Dumnezeu ca atunci Moise în pustie, iar

voi auziți glasul în concordanță cu Cuvântul și cu făgăduința ceasului, atunci se întâmplă ceva cu voi. Vouă nu vă este rușine de aceasta. Aceasta produce ceva în voi.

Lăsați-ne să observăm ceva pentru următoarele cincisprezece minute. Există oameni care au o astfel de trăire. Eu nu vă vorbesc astăzi ca biserică sau denominațiune, ci fiecăruia individual. Nu este din cauză că veniți în această capelă, nici din cauză că vă iubesc și voi mă iubiți pe mine. Lăsați-mă să vă vorbesc ca unor muritori care într-o zi trebuie să ajungă la sfârșitul vieții acesteia. Poate eu nu sunt aici atunci, și nici un alt predicator. există numai Unul care vă poate întâlni acolo, și acesta este Dumnezeu. Ascultați acum! Atunci nu veți putea spune: „Soția mea este o creștină bună.” sau: „Bărbatul meu este un creștin bun.”, ci este vorba despre: „Sunt eu în ordine cu Dumnezeu? M-am întâlnit eu cu Dumnezeu?” Nu este vorba despre: „Păstorul meu s-a întâlnit cu Dumnezeu.” sau: „Diaconul meu s-a întâlnit cu Dumnezeu.” ci: „Am avut eu o întâlnire personală cu El?” Nu depinde de: „Eu am jubilat.” sau „Eu am vorbit în limbi”, ci „Eu am avut o întâlnire personală cu El.” Atunci nu o să vă mai fie rușine.

Este ceva care este așa de desăvârșit, curat și adevărat. Gândiți-vă, voi vă puteți întâlni cu un duh care procedează ca Dumnezeu; poate voi vă întâlniți cu un duh care face una sau alta. Adânciți-vă un pic și vedeți cât corespunde cu Cuvântul lui Dumnezeu. Voi puteți întâlni un duh care vă spune că sunteți mântuiți și vă dă un simțământ minunat, astfel încât voi jubilați și strigați, și când este vorba despre Cuvânt, atunci îl tăgăduiți. Cum poate Duhul Sfânt care a scris Cuvântul, să-și tăgăduiască propriul Cuvânt? Duhul trebuie să întărească fiecare făgăduință a lui Dumnezeu cu un „Amin”. Dacă nu este așa, atunci nu v-ați întâlnit cu Dumnezeu, ci cu un duh înșelător. Lumea este plină astăzi cu astfel de duhuri.

Dacă vedeți că Dumnezeu se pogoară și anunță să faceți ceva anume, iar apoi se împlinește de fiecare dată, atunci aveți Duhul adevărat al lui Dumnezeu. Cum poate Duhul, Duhul Sfânt, care a scris Biblia. să spună că nu este așa, că a fost pentru un alt timp ? EL a spus: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi. pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema DOMNUL, Dumnezeul nostru.*” Așa este scris în Fapte 2, 39. Cum poate atunci un duh să accepte ceva care nu este în concordanță cu Cuvântul și să fie de la Dumnezeu, dacă Evrei 13, 8 spune că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci? Ce este cu un om care spune: „Eu cred că El a fost un filozof. El a fost un om bun, El a fost un prooroc. Dar în ceea ce privește puterea Lui, nu știu nimic.”?

Nu demult am vorbit într-o seară cu George Smith, tânărul care este prietenul fiicei mele Rebeka, un om simpatic. El a cântat și aici în capelă. El vine de la bapțiști și chiar a spus: „Ștergeți numele meu. Eu nu mai vreau să am de-a face cu aceasta.” Ei au avut în munți o conferință în această biserică baptistă. Acolo sunt toți împotriva mea. În realitate ei nu au nimic împotriva mea; este Cuvântul acesta. Împotriva mea ca om nu pot să spună nimic, eu nu le-am făcut nimic rău; dar le este teamă de acesta.

Ei au avut deci acolo o adunare. În ultimele trei seri, ei au vrut un misionar acolo în această conferință. Acolo în munți este cam rece. Acest misionar s-a referit întâmplător la Marcu 16 și a spus: „Astăzi există mulți oameni care nu cred în vindecarea divină.” El a continuat: „Eu vin din India, sunt indian și mai eram încă acolo când a venit un bărbat numit fratele Branham din Statele Unite.” Păstorul a început să devină neliniștit. Bărbatul a povestit: „Soția mea a avut cancer și era pe moarte, iar eu am fost orb. El s-a rugat pentru unul din noi și l-a chemat pe celălalt din adunare, fără să știe limba noastră, și a vorbit prin puterea lui Dumnezeu. Aici suntem noi”, a spus el, „noi suntem sănătoși.”

Ei au încercat să-l aducă la tăcere, dar nu au putut. S-a întâmplat în propria lor conferință. Ei au tăgăduit astfel de lucruri. Dar unii din acești oameni, și sora acestui tânăr, au crezut. Din cauza aceasta ei nu au spus nimic. Ei au vrut să știe dacă nu are legături cu mine și au vrut să ia legătura cu mine prin ea.

Una din doamne a spus: „Eu cred.” Rebeka și George au vizitat această doamnă; ea s-a dus și a adus o fată care era mental rămasă în urmă. În urmă cu câteva seri m-au rugat să vin acolo pentru această fată. Când am ajuns acolo, fata ședea acolo și eu am întrebat-o: „Ești credincioasă?”

Ea a răspuns: „Nu știu dacă sunt sau nu.” Ea nu era mental rămasă în urmă, era un duh al lui Satana. Ei nu au recunoscut aceasta. Vedeți, aceasta vă stăpânește și nu recunoașteți. O putere domină peste cineva și ei nu o recunosc.

Și femeile care merg cu pantaloni scurți pe stradă, nu recunosc. Ele pot jura și dovedi că nu au făcut nimic împotriva bărbatului lor, etc. În inima lor nu recunosc că un duh al lui Satana a pus stăpânire asupra lor. Ei sunt posedați de aceasta. De ce s-ar dezbrăca altfel o femeie înaintea unui bărbat? În Biblie ne este relatat numai despre un singur om care a făcut lucrul acesta, și acela era nebun. Toți ceilalți s-au acoperit. Ei nu o recunosc; este așa de șiret și de viclean. Voi trebuie să fiți atenți. Cercetați-vă cu Cuvântul lui Dumnezeu și vedeți unde vă aflați.

Această fată tânără a spus: „Mie mi s-a povestit că am fost botezată când am fost mică.” Ea a spus: „Eu nu știu dacă să cred aceasta sau nu.”

Eu am întrebat: „Nu crezi în Isus Hristos?”

Ea a răspuns: „Eu nu știu dacă cred sau nu.” Ea a mai spus: „Unele lucruri sunt hocus-pocus; eu nu le cred.”

Eu am spus: „Sigur că tu nu crezi lucruri cu hocus-pocus. Dar crezi tu că El a fost Fiul lui Dumnezeu?”

„O, asta s-ar putea ca El să fi fost.”

Eu am întrebat: „Crezi tu că El este astăzi același, Dumnezeuul care te poate salva?”

Ea a răspuns: „Este vorba cumva despre minuni și celelalte lucruri? Eu nu cred nimic din acestea.”

Eu am întrebat: „Tu ai crede dacă ai fi într-o adunare și ai vedea cum Dumnezeu, Duhul Sfânt, care este singurul Dumnezeu care există, lucrează printre oameni? Dumnezeu ca Tată a fost în stâlpul de foc și le-a vorbit proorocilor; apoi a fost Dumnezeu în Fiul Său, iar acum Dumnezeu este în poporul Său. Acestea sunt caracterele lui Dumnezeu, ale Dumnezeului celui mare care umple întreaga veșnicie.” Eu am întrebat: „Ce ai spune dacă El i-ar face pe orbi să vadă și pe surzi să audă în mijlocul poporului Său, ar privi peste adunare și le-ar spune oamenilor ce nu este în ordine cu ei, așa cum a făcut-o El când a fost pe pământ?”

Ea a spus: „Eu cred că aceasta ar fi ca un fel de horoscop.”

Eu am răspuns: „Tu te afli într-o situație mult mai gravă decât am crezut. Ar fi fost mai bine pentru tine dacă erai nebună. Nu ți s-ar fi ținut în socoteală.” Dar i-am spus: „Tu ești stăpânită de un duh rău. Când Isus i-a spus femeii de la fântână despre bărbaii ei, sau când El îi privea pe oameni și le cunoștea gândurile, asta numești tu horoscop?”

Vedeți, era așa de înfășurată de denomi-națiunea lutherană încât tot ce era contrar acesteia, era greșit. Dar Dumnezeu dorește oameni care să fie înfășurați în Cuvânt. Tot ce este contrar Lui, este greșit. Isus a spus: „Orice om este găsit mincinos, dar al Meu este Adevărul.”

A fost un om într-un timp foarte științific, pe nume Noe, căruia nu-i era rușine de Cuvântul lui Dumnezeu. El știa că Dumnezeu era acela care îl întâlnește și îi vorbește. Dumnezeu i-a spus: „Va ploua.” Până atunci nu plouase niciodată, dar el a crezut și nu i-a fost rușine să depună mărturie despre credința lui. O sută douăzeci de ani a construit la corabie și a avut lumea împotriva lui. Dar lui nu i-a fost rușine din cauza Cuvântului din timpul său. Din cauza aceasta Dumnezeu l-a mântuit pe el și casa lui. Pentru ceilalți oameni era o nebulă, dar el a avut o întâlnire cu Dumnezeu. Indiferent cât de mult a susținut știința contrariul și a spus

că nu se poate întâmpla, - el avusese o întâlnire cu Dumnezeu! Așa este când știți că ați vorbit cu El.

Voi poate vă gândiți că este o nebunie să stai acolo și să spui: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, eu voi merge în Arizona. Acolo voi întâlni șapte îngeri într-o anumită formațiune.” Dar eu știu că există câțiva oameni pe pământ care știu că acesta este adevărul. Un grup de bărbați a fost acolo când s-a întâmplat.

În seara aceea eu am spus: „Los Angeles-ul se va scufunda.” Dacă v-ați întâlnit cu Dumnezeu - Dumnezeu care nu a dat greș niciodată, Dumnezeu care face exact ceea ce a făgăduit și împlinește totul întotdeauna, atunci nu vă este rușine de aceasta. Voi nu trebuie să dați înapoi și să vă fie penibil, voi puteți să o spuneți întregii lumi. Dacă un om are o întâlnire cu Dumnezeu, vorbește cu El și inima lui are convingerea realității lui Dumnezeu, atunci nu îi este rușine.

Lui Noe nu i-a fost rușine. Întregii lumi i s-a părut o nebunie, dar lui nu. Când Moise a stat în fața lui faraon, nu i-a fost rușine să-i spună că se vor întâmpla anumite lucruri, căci El a avut o întâlnire cu Dumnezeu. Dumnezeu a vorbit cu el din rugul aprins. El a răspuns: „Eu nu pot să vorbesc.” El a avut un defect în vorbire. EL a răspuns: „Acolo vine Aaron; tu să fii pentru el în locul lui Dumnezeu, iar el să fie proorocul tău. Eu știu că el știe să vorbească bine. EU voi fi cu gura ta. Cine i-a făcut gura omului?” Amin! „Omului”, asta îmi place. Acesta este Dumnezeu! „Cine îl face pe om surd sau mut, sau cine i-a făcut gura omului? EU sunt, Dumnezeu.”

El a spus: „DOAMNE, arată-Mi marea Ta.” EL i-a răspuns: „Ce ai acolo în mână ta? El a răspuns: „Un toiag.” Apoi El a spus: „Aruncă-l pe pământ.”, și toiagul a devenit un șarpe. El a spus: „Ridică-l.” Apoi a devenit din nou un toiag. Amin! EL este Dumnezeu! „Bagă-ți mâna în sân.” El a făcut-o și când a scos-o din nou era plină de lepră. EL a spus: „Bagă-ți mâna încă o dată în sân și scoate-o din nou.” Din nou a devenit mâna ca și cealaltă. „EU sunt Dumnezeu.”

După aceea s-a dus la faraon și i-a spus ce a avut de spus. El a spus: „Asta și cealaltă se va întâmpla!”, a întins toiagul și a spus: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, să vină muște pe pământ.”, și muștele au venit. Apoi s-a dus la râu, a lovit apa și a spus: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Atunci s-a transformat apa în sânge. Și grindină a chemat din ceruri. Voi știți, că în ultimele zile se vor repeta plăgile. Gândiți-vă, în Biblie pedeapsa pentru preacurvie a fost moartea cu pietre. Așa va fi pedepsită și biserica necredincioasă cu grindină de piatră. Acesta a fost felul lui Dumnezeu de a pedepsi. El va ucide cu pietre aceasta lume necredincioasă, acest neam preacurvar.

El îi va ucide cu grindină de pietre din cer și fiecare piatră va cântări 50 kg. Biserica preacurvară - comunitatea, lumea preacurvară va muri prin pedeapsa lui Dumnezeu prin uciderea cu pietre, așa cum a fost la început. Vino în ordine cu Dumnezeu, Biserică! Noi toți trebuie să facem aceasta și să ne întoarcem din nou la Dumnezeu!

Bătrânul Ilie, de optzeci de ani, cu fața lui bărboasă, cu ultimele fire cărunte de păr pe chelie și brațele lui subțiri, se afla acolo în pustie și vedea păcatele oamenilor. Într-o dimineață Dumnezeu i-a vorbit și a spus: „Du-te și spune-i lui Ahab că nu va cădea nici rouă din cer, decât după cuvântul tău.” Eu pot să-i văd privirea ochilor săi mici pe fața bărboasă și cum merge cu toiagul pe drum ca un băiat de șaisprezece ani. El s-a dus și s-a așezat în fața împăratului și a spus: „Nu va cădea nici măcar rouă pe pământ, decât după cuvântul meu.” Lui nu i-a fost rușine de Dumnezeu și de Cuvântul Lui. El a spus-o împăratului și tuturor celorlalți. Lui nu i-a fost rușine. El nu a trebuit să se ascundă de nimeni, nici chiar de Ahab.

Eu mă gândesc acum la noi. Eu le-am spus oamenilor: „Eu ajung la un punct unde am nevoie de mai multă credință.” De aceea sunt acasă: pentru a trăi o nouă străpungere a credinței. Am ajuns până acolo încât trebuie aproape să te scuzi când te rogi pentru oameni: „Domnule Satana, te rog treci la o parte ca să trec.” Nimic! Credința are mușchi și păr pe piept. Când vorbește, toate celelalte trebuie să tacă. Să nu mergeți acolo și să spuneți: „Satano, ieși totuși afară.”, ci „Pleacă de aici! Eu sunt un fiu al lui Dumnezeu care este însărcinat de Dumnezeu. Părăsește-i!” Aceasta ajută.

Voi nu trebuie să vă scuzați la Satana; nu are nici o legătură cu el. Nouă nu ne este rușine de Cuvântul lui Dumnezeu, nu ne este rușine de însărcinare, nu ne este rușine de ceea ce suntem. Singurul lucru de care îmi este rușine este că sunt un Branham, adică din cauza originii mele pământești. Mie îmi este rușine de greșelile mele; dar ca slujitor al lui Dumnezeu nu îmi este rușine. Mie nu îmi este rușine de Cuvântul Lui - fie în fața denominațiilor, împăraților și domnitorilor, indiferent cine este. Eu sunt pregătit întotdeauna să dau răspuns dacă mă cheamă Dumnezeu.

Moise s-a dus înaintea lui faraon. Lui nu i-a fost rușine să-i spună că nu o să facă nici un compromis rămânând numai câteva zile în pustie, cum vroia el. Faraon spuse: „Femeile și copiii să rămână aici.” Dar Moise a spus: „Noi ieșim toți afară. Nici măcar o copită nu va rămâne aici. Și animalele noastre le vom lua.” Lui nu i-a fost rușine. De ce? El intrase în lumina eliberării.

Din cauza aceasta femeile și bărbații care sunt bolnavi sau au altceva, știu că sunt vindecați dacă intră în prezența lui Dumnezeu. Atunci intrați în lumina eliberării. Voi nu mai faceți compromisuri. El avea eliberarea în inima lui, căci s-a întâlnit cu Dumnezeul care a spus: „EU sunt Dumnezeul lui Avraam, Cel care i-a dat lui Avraam făgăduința, și timpul eliberării și al mântuirii este aproape. EU te trimit acolo pentru a-i conduce afară.” Din ce cauză să-și fi cerut iertare?

Faraon l-ar fi putut ucide, căci el era doar un om. El era un sclav. El l-ar fi putut ucide, dar lui Moise nu i-a fost rușine de Cuvânt. El nu a venit pe genunchi la faraon pentru a-l ruga pentru ceva. El a spus: „Eu am venit pentru a-i conduce afară.” Faraon a spus: „Tu nu poți să-i conduci afară.” El a răspuns: „Bine, atunci vor veni atâtea muște încât trebuie să calci pe ele.” Exact așa s-a întâmplat.

El s-a rugat: „O, Moise, ia-le de aici.” El a spus: „Bine. Ți pare rău acum?” El a răspuns: „Voi puteți să mergeți câteva zile în pustie.” El a spus: „Atunci să vină muștele.” Amin.”Să vină întuneric!”, și s-a făcut întuneric de nu mai puteai vedea nimic.

Apoi a venit moartea. De la faraon până la slujitor le-a murit întâiul fiu născut din familie. El nu a trebuit să se scuze la nimeni. El era fiul lui Avraam și născut în Duhul lui Dumnezeu. Dumnezeu îi dăduse însărcinarea să meargă cu mesajul și să conducă poporul afară.

Nu poate Dumnezeu să facă aceeași chemare în ceasul acesta, pentru a scoate din biserică o Mireasă?

Lui David nu i-a fost frică de Saul. Când tuturor le-a fost frică de Goliat, lui nu i-a fost teamă să meargă acolo. Acest flăcău mic a spus: „Slujitorul tău a păzit oile tatălui său; dacă venea un urs și lua jumătate din turmă, eu fugeam după el și îl ucideam. Dacă venea un leu, lua o oaie și fugea în pădure, la fel îl urmăream și dacă mi se împotriva îl ucideam.” Împăratul respins și toți ceilalți soldați lași care susțineau că îi slujesc Dumnezeului cerului, stăteau acolo și acceptau ca acest filistean netăiat împrejur să se ridice și să batjocorească oastea Dumnezeului celui viu. El a spus: „Slujitorul tău îl va ucide și pe el. Dumnezeul care m-a scapăt de urși și de lei, mă va scăpa și de acest filistean netăiat împrejur.” El nu s-a bâlbâit și nici nu a spus: „Poate se va întâmpla.” El a spus: „Se va întâmpla!” Lui nu i-a fost rușine.

Lui Daniel nu i-a fost frică de împărat, să nu respecte poruncile lui ca nimeni să nu se închine la nimeni în afară de el. El a deschis ferestrele și s-a rugat zilnic de trei ori. Lui nu i-a fost frică.

Lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego nu le-a fost teamă de cuptor. Ei au spus: „Dumnezeul nostru poate și ne va elibera. Dar dacă nu o va face, totuși nu

ne vom închina înaintea chipului tău.” Lor nu le-a fost rușine. Nu, deloc. Lor nu le-a fost rușine, căci ei știau aceasta.

Lui Samson nu i-a fost rușine față de filistenii. Când au venit o mie de bărbați asupra lui, el i-a ucis cu o falcă de măgar, deși coifurile lor erau din bronz groase de 1 1/2 țoli (4 cm). El a ucis o mie de oameni și după aceea mai avea încă falca de măgar în mână. Lui nu i-a fost penibil. El a luat ceea ce a apucat în mână și a acționat. El știa că Duhul lui Dumnezeu se odihnește asupra lui. El știa că era născut sfânt de Dumnezeu. El știa că nu i se va întâmpla nimic, pentru că el era un slujitor al lui Dumnezeu. Atâta timp cât se afla în voia lui Dumnezeu, nimic nu putea să i se împotrivescă, indiferent câți împărați sau filistenii sau altceva se apropiu de el.

Lui Ioan nu i-a fost rușine de Cuvântul lui Dumnezeu care a venit la El în pustie și conform căruia trebuia să meargă în apă ca să boteze. Lui nu i-a fost rușine să spună: „Iată Mielul lui Dumnezeu care a luat păcatul lumii!”, căci Duhul lui Dumnezeu era asupra lui. Lui nu-i era rușine de preoți. Lui nu-i era rușine de Cuvântul lui Dumnezeu când s-a prezentat înaintea lui Irod, care trăia cu nevasta fratelui său Filip. El s-a prezentat înaintea împăraților. Acest bărbat care era îmbrăcat cu o piele, nu avea școală și trăia în pustie, a mers la Irod, s-a așezat înaintea lui și a spus: „După lege, tu nu ai voie să o iei.” Lui nu i-a fost rușine de Cuvântul lui Dumnezeu. El a fost sigur și nu i-a fost rușine deloc.

Lui Ștefan la fel nu i-a fost rușine de Cuvântul lui Dumnezeu.

Peste oamenii care erau adunați în sala de sus în ziua de Rusalii s-a pogorât Duhul Sfânt conform făgăduinței lui Dumnezeu. În Luca 24, 49 este scris: *„Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”*

Ceea ce a fost făgăduit pentru ei în Cuvântul lui Dumnezeu, s-a împlinit: „Iată, voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; așteptați acolo. Nu vă ocupați de teologie sau școlarizare, ci așteptați până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” Apoi, când s-a pogorât puterea din cer ca vâjâitul unui vânt puternic, nu le-a mai fost rușine de Evanghelie. Petru s-a ridicat și a spus: „Pocăiți-vă toți. Voi ați lăsat să fie răstignit pe cruce Împăratul păcii prin mâna nelegiuților. Dar Dumnezeu L-a înviat din morți: pentru aceasta suntem martori. Aici se împlinesc făgăduința lui Iosafat, ceea ce se va întâmpla în ultimele zile: „EU voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.” Lui nu i-a fost rușine din cauza Evangheliei.

Ștefan, pe care l-am amintit scurt mai înainte, trecea că o furtună. El nu era predicator, numai diacon, dar el a depus peste tot mărturie despre înviere. El s-a întâlnit cu Dumnezeu. Dacă ar fi încercat cineva să-l oprească, atunci ar fi fost

ca și când ar vrea cineva să stingă o casă în flăcări într-o zi furtunoasă, caldă. De fiecare dată când bate vântul, focul este aprins din nou.

Ei l-au dus înaintea Soborului. Vă puteți închipui ce este aceasta? Acesta este ca și Consiliul Ecumenic. Așa cum se unesc toate religiile sub domnia Consiliului Ecumenic, așa făceau toți parte atunci din Sobor. Farisei, saducheii, irodieni, indiferent ce religie, toți trebuiau să facă parte din Sobor. Ei l-au prins. Nu era numai o organizație, ci întreg Consiliul s-a năpustit asupra lui. "Noi îl vom băga în sperietții vieții lui!" Biblia ne relatează că fața lui arăta în dimineată aceea ca a unui înger.

Glorie! El a spus: „Bărbați și frați, lăsați-mă să vă vorbesc. Părinții noștri au locuit în Mesopotamia înainte de a veni în Haran.” El a continuat și le-a dat textul biblic. După ce a prezentat totul, a venit Duhul peste el și el a spus: *„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”* Lui nu i-a fost rușine de Evanghelie; lui nu i-a fost rușine de Cuvânt. Lui nu i-a fost penibil în fața Soborului.

Pavel, un iudeu, care a învățat la picioarele lui Gamaliel, un mare învățat, i-a povestit lui Agripa cum a venit în prezența lui Dumnezeu și cum a avut o întâlnire cu El într-o zi când se afla pe drum spre Damasc. Un înger în forma unui stâlp de foc s-a pogorât din cer și lumina l-a aruncat la pământ. El s-a ridicat și a spus: „Cine ești Tu, DOAMNE?” El a răspuns: „EU sunt Isus.”

Când a fost în fața lui Agripa, a repetat întâmplarea. El a spus: „Mie nu îmi este rușine de Evanghelia lui Isus Hristos, căci este puterea lui Dumnezeu care aduce mântuirea fiecăruia care crede.” Desigur!

Prieteni, noi am observat bărbați din timpurile trecute. Timpul nostru a trecut, dar eu vreau să mai spun ceva: dacă un om a ajuns odată în legătură cu Dumnezeu, care este Cuvântul, și Cuvântul i-a devenit clar și i s-a descoperit, atunci nu îi mai este rușine de acesta. Vouă nu vă este jenă. Vouă nu vă este penibil să spuneți: „Eu cred fiecare Cuvânt a lui Dumnezeu.” Mie nu îmi este jenă să mă duc când îmi spune DOMNUL să exprim ceva și să fac. Mie nu îmi este jenă să spun că sunt umplut cu Duhul Sfânt. Mie nu îmi este jenă să spun că am vorbit în limbi. Mie nu îmi este penibil să spun că DOMNUL nostru mi-a arătat vedenii. Mie nu îmi este jenă să spun că El este același ieri, azi și în veci. *„Dacă vă vor da în mâna împăraților și dregătorilor, să nu vă îngrijorați, gândindu-vă cum sau ce veți spune, căci ce veți avea de spus, vă va fi dat chiar în ceasul acela; fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.”* „Dar de oricine se va rușina de Mine și de Cuvântul Meu în generația aceasta, mă voi rușina și Eu

înaintea Tatălui Meu și a sfinților îngeri.” Dumnezeu să ne ajute, ca să nu ne rușinăm. El să ne ajute să fim mărturii vii.

Toți bărbații Vechiului Testament - când venea Cuvântul la prooroci, ei deveneau Cuvântul viu. Ei erau Cuvântul. Isus a spus că ei erau numiți dumnezei pentru că Cuvântul venea la ei. Ei spuneau: „Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Astfel fiecare ucenic al lui Hristos care este în legătură cu El prin eliberare și în a cărui inimă este mântuirea, se află în posesia lui Dumnezeu. Ce fel de viață să avem, cum să umblăm, cum să vorbim, dacă însuși Dumnezeu se reprezintă prin trupurile noastre muritoare! Cui i-ar fi rușine de aceasta?

Să presupunem că eu fac parte din poliția din Jeffersonville și merg pe drum cu toată autoritatea mea, atunci nu mi-ar fi rușine de oraș. Eu aș fi o parte a orașului; eu aș fi un polițist, o parte din oraș, pentru a avea grijă de liniște și ordine. Dacă cineva nu ar opri la roșu, atunci nu mi-ar fi rușine să-i spun că a procedat greșit și să-i dau o amendă. Aceasta ar fi datoria mea, căci eu aș fi plătit de oraș și aș trăi din aceasta. Eu aș avea autoritatea din partea orașului. Dacă respectivul a fost băut sau indiferent ce a fost cu el, orașul ar fi de partea mea. Eu aș avea dreptul acesta, pentru că fac parte din poliție. Ar fi datoria mea și aș fi primit autoritatea pentru aceasta. Ei ar aștepta de la mine ca eu să fac dreptate și să fiu atent să fie respectată legea.

Dacă sunt un creștin care este umplut cu Duhul Sfânt și port mărturia învierii lui Isus Hristos în măsură deplină - că El este același ieri, azi și în veci -, atunci nu trebuie să mă las împins de Satana, care spune: „Nu face asta, nu face cealaltă.” Voi totuși o faceți. Dumnezeu v-a dat împuternicirea pentru aceasta. Noi nu avem putere proprie. Polițistul nu are putere să oprească o mașină. Câteodată ei au motoare cu 300-400 CP, ce ar putea face el? Dar el are autoritate. Așa este și cu Biserica. Prin învierea lui Isus Hristos și pe baza Cuvântului Său făgăduit, noi avem autoritate. Aleluia! „Lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi. Da, veți face lucrări și mai mari ca acestea, căci Eu merg la Tatăl.”

Să nu vă fie rușine de El în acest neam păcătos, confuz al ultimei generații care va mai exista pe pământ. Acest neam păcătos. preacurvar este plin de abcese puroioase. Tot ce este rațional a devenit irațional. Politica noastră este murdară, națiunile sunt decăzute. Departe în jungla Africii, vânătorii au luat cu ei radiouri pe safari pentru a-l asculta pe Elvis Presley, Pat Boone și băieții aceștia cu Rock'n Roll-ul și twistul lor. Băștinașii s-au uitat la ei cum își mișcau capetele și se comportau astfel. Ei stăteau acolo și îi priveau. Vedeți, ei nu sunt americani ca Pat Boone, Elvis Presley și Ricky Nelson și bărbații aceștia. Ei nu fac parte din acest fel de lude. Dar vedeți, este un duh, și acest duh nu este numai în America;

el s-a extins în toată lumea pentru a-i aduce împreună la lupta cea mare de la Armaghedon. Înainte nu s-au comportat astfel. Indiferent din ce națiune vin, fie din Africa sau din India, acest lucru vulgar cu care a început un bărbat, s-a extins în toată lumea.

La fel, Evanghelia și puterea Dumnezeului Atotputernic s-au extins în toată lumea. Noi trăim acum în timpul separării în care Dumnezeu cheamă Mireasa afară și Satana cheamă o biserică. Eu vreau să fiu o parte din Mireasă. Haideti să ne rugăm.

Dumnezeule scump, noi vedem scrisul pe perete. Noi ne aflăm în timpul sfârșitului. Noi știm că se vor mai întâmpla lucruri mari. Dar acolo, afară, undeva în încurcătură, mai există oameni sinceri care sunt destinați pentru viață. Pentru unul sau doi bărbați ar fi imposibil, dar noi toți împreună, o, Dumnezeule, putem răspândi vestea cea bună până în ultimul colț al pământului că Isus Hristos va veni din nou și astfel vom împărți un pic de pâine, un pic din Cuvânt. Indiferent unde se afla vulturii - ei vor veni la această hrană. Fie că ajunge pe banda la ei; fie că este prin Cuvânt sau o mărturie: vulturii vor urma aceasta până vor găsi sursa. Căci este scris: „*Oriunde se va afla stârvul, acolo se vor aduna vulturii.*”

Scumpe DOAMNE Isuse, noi știm: Tu ești cel jertfit din care mâncam. Tu ești Cuvântul, iar Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi. Noi ne rugăm, o, Dumnezeule, ca atunci când răspândim Cuvântul, să fie găsit de vulturii adevărați. Nu îngădui să ne fie rușine când stăm în fața oamenilor care sunt religioși, dar totuși dușmănoși, indiferenți și altele. Așa cum scrie Pavel către Timotei, lasă-ne să propovăduim Cuvântul la timp și ne la timp. Căci va veni vremea când oamenii nu vor mai putea să sufere învățatură sănătoasă și își vor da învățători după poftele lor, pentru că îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute; își vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite (2. Tim. 4, 3). O, Dumnezeule, noi trăim în zilele acestea. Tu m-ai lăsat destul timp să trăiesc pentru a vedea cum se întâmplă. Textul a fost pus în urma cu 33 de ani în piatra de temelie. a acestei capele.

O, Dumnezeule, binecuvântează pe fiecare om care se afla aici. dacă este cineva aici, Doamne, care nu este încă pregătit să se întâlnească cu Tine, care nu corespunde cu Cuvântul Tău, care nu s-a întâlnit încă cu Tine față-n față, care nu Te-a recunoscut încă - nu așa cum se primește o credință oarecare - ci, dacă nu au avut încă o întâlnire cu Dumnezeul cei viu, DOAMNE, să se întâmple acum. Eu cred că Tu ne ești foarte aproape în ceasul acesta. Eu nu știu cine este, nu știu nici măcar dacă există un astfel de om aici, dar eu mă simt călăuzit să mă rog Ție. Nu o fac pentru a mă auzi oamenii, căci atunci aș fi într-adevăr un

fățarnic. O, Dumnezeule, aceasta să fie departe de mine. Eu nu vreau să fiu un fățarnic. Eu mă rog cu sinceritate în inima mea, ca Tu să-i vorbești lui sau ei, indiferent cine este. Lor să nu le fie rușine, ci să Te accepte adânc în inima lor, să vină în seara aceasta să se boteze în Numele lui Isus Hristos și să urmeze fiecare Cuvânt. Dacă au fost altfel botezați, stropiți sau udați, atunci să ne gândim, DOAMNE, că Tu ai spus: „Dacă va adăuga sau va scoate cineva ceva din cartea aceasta, partea aceluia va fi scoasă din cartea vieții.” Chiar dacă el încearcă și vine să își scrie numele într-o carte, nu este de ajuns. Trebuie să se întâmple cu sinceritate și evlavie. Ei sunt acum în mâinile Tale, DOAMNE. Fă cu ei ce vrei Tu, căci ei îți aparțin Ție. În Numele lui Isus Hristos, al Fiului lui Dumnezeu.

Eu vreau acum ca voi să vă gândiți serios în timp ce ne aplecăm capetele. Mai întâi vreau să mă scuz că am depășit timpul cu cincisprezece minute. Noi vrem acum să însumăm totul și gândiți-vă în inimile voastre: „M-am întâlnit eu într-adevăr cu Dumnezeu?” Gândiți-vă acum serios asupra acestui lucru, căci nu va mai fi așa de des, și poate astăzi suntem adunați pentru ultima dată înainte de venirea Lui. Este aproape, prieni. Se pare că fiecare text biblic este împlinit și pentru mine sau pentru tine se poate împlini. Acesta este poate ultimul nostru prilej. Înainte de a veni seara, suntem poate deja decedați.

Eu Îl aud pe Mântuitorul meu că mă cheamă
(Vă este rușine de Mine și de Cuvântul Meu?)

Eu Îl aud pe Mântuitorul meu că mă cheamă
(Închipuiți-vă că vă aflați acum pe patul de moarte.)

Eu Îl aud pe Mântuitorul meu că mă cheamă:
(Atunci poate va fi prea târziu, dar acum nu este încă.)
„la crucea ta și urmează-Mă.”

(Răspundeți acum în inima voastră așa:)

Eu merg cu El prin grădină,
Eu merg cu El prin grădină,
Prin grădina Ghetsimani,
eu merg cu El, cu El peste tot.

Noi vrem să lăsăm capetele noastre aplecate, să ridicam mâinile și să cântăm:

Eu merg cu El prin judecată,
(Exact aceasta se întâmplă acum: El ne îndreaptă.)
eu merg cu El
(DOAMNE, sunt vinovat înaintea Ta? Atunci iartă-mă.)
prin judecata Lui,

(Ce condamnare îmi dai Tu în dimineața aceasta, DOAMNE?)

.. Cu El prin judecată (Cercetează-mă, DOAMNE, dacă este ceva necurat în mine.)

.. , cu El, cu El peste tot.

Tată, noi Îți mulțumim în dimineața aceasta pentru toate aceste mâini. Eu nu am văzut nici o persoană care să nu fi ridicat mâinile. Eu Îți mulțumesc, DOAMNE, că și Tu ai văzut pe fiecare cu mâinile ridicate. Nu a fost nimeni care să nu le fi ridicat. Ei sunt pregătiți să meargă prin judecată. Judecă-ne, DOAMNE, și dacă este ceva greșit în noi, atunci iartă-ne, Tată. Dăruiește-ne harul Tău, căci nu vrem să ne întâlnim la judecată cu Tine, atunci când nu va mai fi har. Acum mai este har. De aceea noi ne rugăm, o, Dumnezeu, ca Tu să ne judeci și să ne ierți păcatele conform Cuvântului Tău și făgăduinței Tale. Lasă-ne să trăim toate zilele vieții noastre pentru Tine și să nu ne fie rușine de Evanghelie.

Tată, dacă este voia Ta, atunci vom avea adunări în următoarele trei duminici. Pregătește inimile noastre, DOAMNE. Pregătește-mă, o, Dumnezeu. Eu sunt acela care are atâta nevoie de Tine. Eu mă rog ca Tu să mă conduci și să mă călăuzești în următoarele zile în lucrurile pe care trebuie să le fac și să le spun. Condu-l și călăuzește-l pe iubitul nostru frate Neville, slujitorul Tău curajos. DOAMNE, binecuvântează pe fratele nostru Mann și pe diaconii Bisericii, comitetul și pe toți care se adună aici. Pregătește-ne, DOAMNE, ca să fim în stare să-i conducem într-un fel într-adevăr creștin pe păcătoși la Tine și să-i aducem pe membrii bisericilor să-L, recunoască pe Dumnezeu pe care Îl cunoaștem și noi și cu care ne-am întâlnit personal. Fie ca El să devină și Dumnezeul lor.

Tată, noi nu putem face aceasta. Noi nu-i putem aduce înăuntru, Tu trebuie să lucrezi prin Duhul Sfânt la oameni, membrii bisericilor. Lasă-mă în rugăciune acum, DOAMNE, ca la vedenia pe care am avut-o cu Tine nu demult în dimineața aceea și în care se spunea: „Du-te și adu o Mireasă pentru Fiul Meu. Ia-o din popor - din biserici; scoate Mireasa afară.” Trimite Tu pe Rebeca. Eu voi încerca să fiu Eliasar. Ajută-mă să fiu un slujitor credincios. Fie ca Dumnezeul cerului să trimită îngerii înaintea mea și înaintea voastră, ca să găsim Mireasa pe care ai ales-o Tu. Noi ne rugăm în Numele lui Isus . Amin.

Îmi pare rău că v-am reținut mai mult. Eu ar fi trebuit să închei acum douăzeci și cinci de minute. Vă place tuturor cântarea veche: „O, ce dulce răsună Numele lui Isus.”? Nu este frumoasă? Eu cânt această cântare deja de treizeci de ani ca încheiere, și la botezul în apă aceasta: „La malul furtunos al Iordanului stau eu.” Mie îmi place aceasta foarte mult: „Lăsați-ne să mergem în Numele lui Isus.”

O, ce dulce răsună

Când o inima cântă despre Isus.

Eu mă rog ca Dumnezeu să binecuvânteze pe fiecare dintre voi, ca harul Său și mila Sa să fie cu voi în timpul următoarei săptămâni. Dacă se întâmplă ceva și unul dintre voi merge după perdea, atunci gândiți-vă că mai sunt numai câteva ore de dormit și de odihnă până ne vom revedea. Gândiți-vă la aceasta: noi care trăim și rămânem, nu vom primi nimic înaintea celor adormiți. Trâmbița lui Dumnezeu, ultima trâmbiță - a șasea a sunat deja - va fi ca și ultima pecete, venirea DOMNULUI. Ea va suna și mai întâi vor învia adormiții în Hristos. Ei se odihnesc numai până atunci.

Dacă veți fi răniți, atunci gândiți-vă la aceasta:

Lăsați-ne să mergem în Numele lui Isus,

El este apărarea noastră;

În El îi vom birui

pe toți dușmanii oștirii noastre.

Atunci vor fugi toți dracii. Nu uitați: noi sperăm că vă vom vedea aici în următoarea duminică dimineață. Aduceți-i pe cei bolnavi și suferinzi. Eu mă voi ruga pentru voi. Rugați-vă și voi pentru mine. O veți face? Spuneți „Amin”. Eu mă voi ruga pentru voi ca Dumnezeu să vă binecuvânteze.

O, ce dulce răsună,

când despre Isus cântă o inimă!

O, ce dulce răsună,

când despre Isus cântă o inimă!

Cântați cu putere în Numele lui Isus,

mărturisiți cu curaj slava Lui,

până vom ajunge la ceata,

care încoronată se apleacă înaintea Lui.

O, ce dulce răsună,

(Nu este El dulce și scump?)

când despre Isus cântă o inimă! O, ce dulce răsună,

când despre Isus cântă o inimă!

Mie îmi este întotdeauna așa de greu să plec de la voi. Chiar dacă știu că voi ședeți ca pe cărbuni aprinși, mă ține totuși ceva. să mai cântăm un verset.

Vreți voi? „Binecuvântată să fie legătura.” Câți cunosc această cântare veche? Cu ani în urmă am cântat-o des, și m-am gândit asupra faptului că au mai rămas doar doi din sutele care au fost aici când am cântat atunci această cântare în capelă și ne-am dat mâinile unii altora.”Binecuvântată să fie legătura.” Pe mulți

dintre ei i-am îngropat aici în cimitir. Ei aşteaptă. Eu îi voi revedea. Din când în când eu îi văd într-o vedenie când privesc după perdea. Ei sunt acolo.

Să ne aplecăm capetele şi să cântăm:

Binecuvântată să fie legătura,
care ne uneşte în DOMNUL,
legată de mâna Lui Isus;
rămâne strânsă până vine El.

Dacă ne despărţim aici,
(Luaţi-vă de mână!)

Avem o durere adâncă,
dar rămânem uniţi în Duhul şi mergem înspre cer.

Lăsaţi capetele aplecate! Eu predau acum păstorului serviciul divin, ca el să încheie cu o rugăciune. Amin!